

בכפר מנחם

גיליון מס. 273

אדר תשפ"א פברואר 2021

כפר מנחם

פברואר '21

עצמוני פארק החינוך

קהילת כפר מנחם שלום רב, במהלך החודשים והשבועות האחרונים בפרט, מצאנו עצמנו שוב ושוב עמלים על פתרונות ודרכי התמודדות שיספקו מענה ראוי למסגרות החינוך השונות, אל מול הנחיות, חוקים והוראות ממשלתיות ומועצתיות, כאשר המציאות והשטח מחייבים גמישות, יצירתיות ופעולה מיידית. לאחר כלל המאמצים, שיתופי הפעולה וחשיבה משותפת, נותר לנו להודות לעובדי האגודה ומערכת החינוך, להורים ולמתנדבים ולדעת שעשינו כמיטב יכולתנו על מנת להתמודד עם המצב הקיים, שתכליתו פתרונות ומענים לצד מניעת הדבקה ובידוד המוניים ושמירה על הבריאות של כולנו. **מערכת הגיל הרך** - לאחר שבועיים של סגר כשראינו שסופו עוד לא נראה באופק, ביצענו גיוס הורים עם שתי צעירות לפתיחת הגנים במתכונת קהילתית כמענה להורים העובדים במקומות שהוגדרו כחיוניים. בימים אלו שחר מנהלת המערכת וצוותי החינוך פועלים להשבת השגרה אל כנה. הדבר אינו פשוט, עדיין חסרים אנשי צוות למערכת מסיבות רפואיות, חיסוניות ובידודים. שחר החלה בגיוס מחליפות, אם ידוע לכם על מישהו/ שמעוניין לעבוד במערכת הגיל הרך, אנא הפנו אליה. תודה רבה לשחר ולצוות הגיל הרך!!!

מערכת החינוך החברתי גבע וחץ - מערכת זו לא פעלה כלל לאורך הסגר ובשבוע שעבר חזרה לשגרת עבודה בצורה מדורגת. השבוע כבר ניתן מענה מלא במסגרת הפעילות החברתית. למרות הסגר שהיה כנרת מנהלת המערכת נתנה דעתה על ט"ו בשבט וכל הילדים קיבלו ערכת שתילה ביתית. בוגרי המערכת סייעו לכנרת באריזה ובחלוקה. פעילות חברתית כשלעצמה. תודה גדולה לכנרת ולכל צוות המדריכות שרובן המכריע נמצא איתנו כבר מספר שנים לא דבר מובן מאליו

בתחום החינוך החברתי.

מועדון הנוער - המועדון לא פעל במשך תקופת הסגר, שבמהלכה נעשתה חשיבה בפורום החינוך ובקהילה על אופן ניהולו, ועל מבנה חברת הנוערים הרצויה.

בפגישות פורום החינוך ובשתי הפגישות עם כלל הקהילה הוצגו שתי אלטרנטיבות:

האחת - המשך הקיים תוך הוספת משאבים ליצירת יציבות, שיתבטאו בתשלומי הורים ובתקציב הוועד. **השניה** - העמקת שיתוף הפעולה עם השומר הצעיר בכך שיונתן ינהל את המועדון לצד ריכוז פעילות התנועה, ובהמשך נתקדם לקראת חיבור מועדון הנוערים כפר מנחם וקן כפר מנחם-השומר הצעיר למערכת אחת שתציע מגוון של פעילות חינוכית.

האלטרנטיבה השנייה נבחרה במפגש קהילתי שהתקיים ב-02.02.21 בהשתתפות הנהגת קן כפר מנחם - יונתן פיינר רכז הקן, עמרי - רכז התנועה במועצה, אייל- רכז הקן הקיבוצי. הוצגה הצעה להוביל המועדון כחברת נעורים (בדומה לחברת הנוערים בפנימיית צפית, ופרויקט "נחשונים" - שילוב תנועת הנוער ומועדון הנוערים, המתקיים במספר רב של ישובים).

פורום החינוך בשיתוף וועד האגודה שם לעצמו מטרה של שיתוף ושיקוף תהליכי החשיבה שמובילים נציגי הציבור ולכן בוצעה הכנה רבה לקראת המפגשים הקהילתיים, שימוש בסקר דעת קהל ודיונים פנימיים רבים שבהם עלו כלל הרעיונות, העצות והחששות שנשמעו מהתושבים בכלל ומהורי הנוער בפרט. לאחר בחינת ההצעה והשיח שהתקיים במפגש, ניכר כי ישנה רוח גבית ותמיכה ציבורית בפורום החינוך ובתהליך שייבחר על ידו והוחלט להמליץ לוועד האגודה ללכת על האלטרנטיבה הזו המשלבת, את מועדון הנוער ותנועת הנוער - "חברת הנוערים" בשותפות ישוב-תנועה, תוך הפנמת הנושאים שיש לוודא, וכך, לסכם ולפקח עליהם במהלך מימוש אלטרנטיבה, כאשר יש לציין כי המהלך הנו הדרגתי, מחושב מפוקח ומפוכח ככל הניתן למען הצלחתו - הצלחתו. עד יאפשר בוועד, מתקיימות פגישות בפורומים שונים כולל מפגש עם מדריגי מועדון הנוער לבחינת השותפות ונמשיך לקיים פגישות גם עם בני ובנות הנוער, להסביר את התהליך, ולענות על שאלות, במטרה לבצע את השינוי בצורה המיטבית. במקביל, ממשיכה בחינה של מיקום מתחם הנוער אליו אנחנו רוצים להעביר את המועדון. מצורף רציונל מתחם הנוער כפי שנכתב ע"י אבנר דביר ויובל שינדלר.

אנחנו מבקשים בהזדמנות זו, להודות לאבנר על הסיוע והחשיבה המשותפת ועל המשך ליווי המועדון ביצירת מתחם ראוי לפעילות. תודה לקים ולנדב על שיח כנה המייצג את הנוער נאמנה וליונתן על הפתיחות והנכונות לאתגר של ניהול שתי המסגרות.

השומר הצעיר-

לאורך הסגר פעל במתכונת של מענה קהילתי שמשמעותו עבודה בקפסולות, מחוץ למבנה. במהלך תקופה זו קיימו הקומונרים שיחות אישיות רבות עם החניכים מהשכבות הבוגרות, ובנוסף קידמו מספר פרויקטים נוספים במקביל: ערב סרטים קבוצתי, הקמת גינה וצביעת הקן, בהובלת החניכים.

בימים הפכפכים ושוחקים אלה, גם כאשר יש עוד כל כך הרבה מה לתקן ולארגן בנושאים רבים המקיפים את חיינו, עלינו להמשיך להסתכל על הטוב, על רוח ההתנדבות, תמיכה קהילתית, טבע ונוף מנחמים ועל מרחבים שמאפשרים לנו ולילדינו רגעים של שפיות והכרת תודה. שיהיה המשך פעילות מוצלחת וחזרה טובה לשגרה!

פורום החינוך

*לאיתי קוחל ופוחק צופה האתטיסיט אצרה"ל צפק צלחה בהצלחה
גולה הביתה בשלום.*

ב- 19.2 אושר בקלפי תקציב האגודה ל- 2021

איחון קהילתי

הסגר המתמשך ממשיך לאתגר את כולנו בחשיבה מחוץ לקופסה, וכצוות התרבות אנו לא מפסיקים לחשוב איך ניתן לקיים שגרת תרבות לצד כל המגבלות? כך, מתוך געגוע למפגשים משותפים בבראנץ' המפורסם של ימי שישי, עלה הרעיון, ובשבת האחרונה והשמשית של חודש ינואר, החלטנו לצאת באירוע ג'חון קהילתי ביישוב ברחבת הדשא של חדר האוכל, עם פינת קפה ושתייה ומוסיקה משמחת. זכינו לראות את הנוער, המשפחות ותושבים נפגשים בבוקר שבת ונהנים יחד, תוך עמידה בהנחיות הקורונה. נתראה באירועי התרבות הבאים!

איפואי 16 השבט ויום המשפחה

השנה הסגר שהתארך לתוך ט"ו בשבט, אתגר אותנו לחשוב באופן יצירתי: הרי לא עלה בדעתנו לוותר על אירועי הנטיעות המסורתיים וכך לאחר שבוע, לוח השנה זימן לנו חגיגה כפולה של חגיגות ט"ו בשבט ויום המשפחה. בשישי חגגנו את ט"ו בשבט כמיטב המסורת באירועי נטיעות ברחבי הקיבוץ. מוקד הנטיעות המרכזי ליד הרפת, בו הקמנו השנה מתחם פיקניקים לרווחת התושבים, עם עשרות שתילי תבלין, נוי ועצי פרי שנטעו בידי ילדים, נוער השומר הצעיר הנפלאים ואחרים ובהמשך ישודרג האזור עם דשא וספסל פיקניקים. הכל לווה כמובן במוסיקה שמחה, דוכן נקניקיות ושתייה חופשיים והרבה מצב רוח טוב! את שדרת האומנים הוחלט לייפות השנה באירוע מיוחד, ומלבד שתילת צמחיה במתחם, האומנים יצאו למרכז השדרה עם דוכני אומנות ויצירה וחוויה לכל המשפחה. בשבת, ציינו את יום המשפחה והקמנו אזור צילומי משפחה ברחבת חדר האוכל, והתושבים הוזמנו להצטלם למזכרת שתישאר לעוד זמן רב: תמונת מגנט משפחתית על רקע הסילו, סמל מרכזי ביישוב. תודה מיוחדת לצוות הנוי, מדריכי וחניכי השומר הצעיר, אנואר, חברי שדרת האומנים ולתושבים שלקחו חלק באירועים. נתראה בפורים!

צוות התרבות

צילמו: סאני ורסנו ואבישי רטנר

הקורונה אצלנו

ארבעה תושבים תיארו איך עברה על משפחתם תקופת הקורונה

אמנון זלינגר

בגל הראשון מאוד, מאוד שמרנו, מכיוון שרוב משפחתי נמצאת בכפר מנחם, הצלחנו לראות את הילדים והנכדים דרך מרפסות וחלונות.

בתחילת הגל השני נסענו עם נכדנו הבכור – יהלי לטיול בר מצווה בטמזניה, בדיקות הקורונה שעברנו יצאו שליליות ועם חזרתנו נאלצנו לשהות שבועיים בבידוד, תקופת הבידוד הייתה תקופה מהנה – זמן איכות עם יהלי.

כיוון שאנו פנסיונרים פרנסתנו לא נפגעה קשה.

בסגר השלישי לא הקפדנו כל כך בעניין המפגשים – הנכדים ביקרו אותנו ואנחנו אותם, כמובן שלא מתחבקים ומתנשקים,

גילה בן דוד

שנים מן הילדים שלי נשואים וחיים בארצות הברית, כי יש להם ילדים קטנים והם לא יכולים לעלות לטיסה, חזרתי לבידוד ולא נתקלתי בבעיה.

הבן שלי גר בבני דרום, אז נפגשנו פה ושם כשלא היה סגר – ביקרנו אותו ומשפחתו והם ביקרו אותנו. כמובן שלא התקרבו.

העיקרון שהנחה אותנו כל אחד בביתו – אני ודן כבר בקבוצת סיכון וצריך להישמר ולהיזהר משתדלים לשים את המסכה ושומרים מרחק.

אני מחכה לחסון השני.

הקורונה שלנו

בחודש יוני האחרון "התכבדנו" להיות מאומתי הקורונה הראשונים בכפר מנחם.

שני הורים מאומתים ו-3 ילדים שנשאר סגורים איתנו בבית 4 שבועות שלמים ולא נדבקו.

בשבוע שבו נדבקנו, היו בישראל בממוצע כ-80 נדבקים ביום. ההפתעה הייתה רבה כמו גם אי הנעימות המלווה בלהכניס מאות רבות של אנשים לבידוד....

מעבר לאובדן מוחלט של חוש הריח למשך חודש ימים, לא חווינו לשמחתנו סימפטומים נוספים.

הצד הנעים של החוויה היה לגלות שוב את פניה היפות של הקהילה מסביבנו. שכנים קרובים ורחוקים, שלא הפסיקו להרעיף עלינו זרם בלתי פוסק של פינוקים מלאי מחשבה.

הצד הפחות נעים היה לפגוש מקרוב מערכת בריאות מבולבלת ומבלבלת. בדיקות קורונה נעלמות, הנחיות סותרות ולא הגיוניות ושאר בעיות שיש לקוות שהשתפרו מאז.

זו הזדמנות נוספת עבורנו להודות שוב לכל הקהילה על החיבוק העוטף שהרעפתם עלינו.

ותודה מיוחדת לד"ר דני אלבירט שהיה בשבילנו אי של שפיות ואכפתיות בים של ביורוקרטיה.

בריאות שלמה לכולנו

שנצא מחוזקים כקהילה מהתקופה הלא נורמלית שעדיין עוברת על כולנו ונוכל לחזור לשגרה המבורכת.

משפחת בהט

ירדן יריש

בצד החיובי הקורונה אפשרה למשפחה שלנו יותר זמן יחד – אנחנו עובדים פחות והבנות בבית, נוצר לנו זמן איכות יחד.

בצד השלילי היינו בבידוד ארוך של כחודש, שהיה לגמרי לא פשוט ואחריו הסגר, שהוציא את הבנות מהמסגרות ושבר את ההרגלים שלהן.

פריחת האביב

צילמה: עומר עמית שגיא

צילם: איליה אלמן

חילופי חברים הוועד האזורי

במהלך השנתיים האחרונות התנדבו לוועד האגודה אורי אגוזי, שלקח אחריות על תיק התרבות וניצן ך סולומון, שלקח אחריות על תיק איכות הסביבה .

בתפקידם פעלו לקידום תחומי אחריותם והיוו חלק משמעותי בישיבות הוועד ותרמו מניסיונם וחכמתם להתנהלות השוטפת של הוועד, לחשיבה ולקידום איכות החיים של כולנו. הם סיימו לאחרונה את חברותם בוועד האגודה.

בשם קהילת כפר מנחם אנו מודים להם מאוד על תרומתם במהלך תקופה זו בוועד ובטוחים שימשיכו להיות מעורבים בעשייה הקהילתית.

בהמשך לקול קורא שיצא לגיוס שני מועמדים חדשים לוועד הגישו מועמדות והתקבלו בשמחה וגאווה שגיא יודוביץ ואבישי רטנר.

אנו מאחלים לשגיא יודוביץ 'ולאבישי רטנר המון הצלחה, שותפות חברית ועשייה קהילתית פוריה במהלך התנדבותם בוועד.

יעל דוידוב יו"ר וועד אגודה
בשם וועד האגודה וכל קהילת כפר מנחם

לזכרה של רות כהנים

25.1.2021

רותי היקרה,
איך נפרדים משותפה לעבודה בעשרים השנים
האחרונות?
איך מסכמים זוגיות כה אינטנסיבית וארוכה?

יחסינו התפתחו והשתנו במהלך השנים, חרגו מזמן מיחסי
עבודה פורמליים והפכו ליחסיים אישיים קרובים, לטוב
ולרע. בשנה האחרונה התקרבו עוד יותר זו לזו.

היו לך שתי אהבות גדולות בחיך, כשהכרתיך: הספרייה
והמשפחה.

אהבת לקרוא מגיל צעיר. סיפרת לי איך נהגת לשאול
ספרים בילדותך, בספרייה בת"א, וכמה אהבת את
הספרים שאביך היה קונה לך בכל יום שישי.
היית ספרנית בכל רמ"ח איבריך ונשמתך והספרייה הייתה
לך בית שני לכל דבר.

הקוראים שלך, ובעיקר הקוראות, בכל הגילאים, רחשו לך חיבה והערכה רבה, וראו בך כתובת ואוזן
קשבת לא רק בעניינים ספרותיים. היית עבורן דמות אימהית מאוד.

ידעת להתאים לכל קורא וקוראת את הספרים שיעניינו אותם וימצאו חן בעיניהם, באופן מקצועי ורגיש.
ואהבת לקרוא ספרים בלי די!

שימשת לי דוגמה בעבודה. עבדת כמעט עד יומך האחרון, גם כשהתקשית לעמוד על רגלייך.
שיתפת אותי לא פעם באהבתך הרבה את משפחתך, הקרובה והמורחבת, לדורותיה. תמיד שמחת
בבנות ובני המשפחה והתגאית בהם מאוד.

היה לי קשה לראותך בתקופה האחרונה, כשכבר לא היית במיטבך.
תמיד נראית לי נצחית ובאמת איני יכולה לתאר לעצמי את כפר מנחם בלעדייך.
נוחי בשלום על משכבך, רותיליין. חיבוק חם ומנחם ממני לכל המשפחה.

פוריה

חברה יקרה,

חברה- כך נהגת להציג אותי בפני מכרייך.
הכרנו לפני עשור בשבילי הקיבוץ ובספרייה. זכיתי להכיר אישה גבוהה בעלת נוכחות, חכמה ודעתנית,
שתמיד ידעה להגיד את הדבר הנכון בזמן הנכון.
בחלוף הזמן גילינו שתי אהבות משותפות- סיפורי התנ"ך והאהבה לאדמה, לצמחים ולבוטניקה.
נהגנו לנסוע יחד ללימודי פרשת השבוע. היית מחכה בזמן מחוץ לביתך בכל מזג אוויר. מסודרת,
ומאורגנת, עם השרשרת המתאימה. מאופרת תמיד באלגנטיות ובחינניות. תמיד התרשמתי מהאצילות
והפיקחות הרבה שיש בך.
אהבתי לשמוע את דעותיך והשקפותיך לאחר המפגשים וגם אם לא תמיד הסכמנו, נהגנו להחליף דעות
ולשתף בכל. לעיתים המפגשים היו מלווים אותך לאורך השבוע ותמיד דאגת להרים טלפון ולחלוק את
מחשבותיך המעמיקות בנושא.
הותרת בי הרבה זיכרונות ורגעי אושר משותפים. כמה אהבנו לנסוע למשתלה ביחד, לאכול פלאפל או
ארוחות בוקר מפנקות בחצר עם הרבה ירקות ועלים מהגינה. לא אשכח את ימי הקיץ בהם היינו יושבות
על הדשא בשעת השקיעה ומדברות. סיפרת בגאווה על משפחתך שאת כל כך אוהבת- סיגלית, לילך,
שירה ואודי אשר תמיד היו נתונים בראש מעייניך. סמכת עליהם כל כך והתגאית בדרכם ובבחירות
שלהם. מעולם לא שמעתי ממך נימה שיפוטית או ביקורתית על פועלם.

בשנה האחרונה התעניינת בילדיי, ידעת את תחביביהם ובמה הם עוסקים, דאגת להם ושאלת לשלומם בכל עת שהתראינו, כמו סבתא אוהבת. בחודש וחצי האחרונים דאגת להוציא אותי מכל מפגש משותף עם ספר בנושא צמחים ובוטניקה. היית מכינה את הספר בהישג יד מראש ומצהירה שיש לך ספר מיוחד עבורי שאין לך בו שימוש עוד. תמיד פינקת במתנות שמותאמות לאהבות שלי והקדשת לי אותם באהבה. גם את שרשרת האלמוגנים שנתת לי לפני שלוש שנים אני עונדת לעיתים קרובות. רק עכשיו, במבט לאחור אני מבינה מדוע נתת לי אותה. את הבנת כבר מזה זמן רב מה מחבר ביננו אך אני לעומת זאת, הבנתי את זה בשלב מאוחר הרבה יותר.

שתינו היינו מאוד חרדות לפרטיות שלנו ומצאנו אוזן קשבת אחת אצל השנייה. השיחות שלנו ילוו אותי וישמרו אצלי לעד. מלאת חלק גדול בחיי, את תחסרי לי מאוד ואני כבר מתגעגעת. נוחי בשלום חברה יקרה, תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

רות שגיא

בשנים האחרונות יצא לי להיות "לקוח" של רותי בספריה. לאורך הזמן הבנתי מהר מאד, שזכינו באשת מקצוע ייחודית, בעלת יכולת מופלאה להתאים את הספר הנכון והמושלם לכל קורא על בסיס ידע רב ומרשים וניסיון חיים עשיר ומרתק (כמעט בכל ביקור זכיתי לשמוע ממך עובדה, חוויה, או סיפור בעל ערך), בשילוב עם יחס חם וכימיה טובה עם הקורא/ת שעמדה מולך. מעבר לכך, שזו הייתה הנאה גדולה לקבל ממך ספר טוב זכינו גם בחברה טובה שכיף ונעים לשוחח אתה. שמח שנפלה בחלקי הזכות להכיר אותך, תחסרי לי מאוד.

אורן שוקרון

מוקדש לרות כהנים ז"ל

לא זכיתי להכיר את רות אלא שנים מספר לפני לכתה. וכשהכרנו, היה זה דווקא תודות למרכז הרצוג, לא לספריה. שם בספריה אמנם פגשתי לראשונה אבל לא באמת הכרנו אחד את השניה. בהרצוג כבר יצא לנו באמת להכיר.

הדבר הראשון העולה בראשי בבואי לתאר את רות הוא, איך לא, אשת-ספר. אבל, אשת-ספר במלוא מובנה של המילה הייתה. כשנודע לי לראשונה (זמן רב אחרי שנפגשנו) כי הייתה מורה ומחנכת שנים רבות זוכר אני היטב שבראשי חלפה מיד המחשבה: אלא מה? מי אם לא אנשים כמוה להורות ולחנך? אשת שיח ועבודה, בעל ידע נרחב ועשיר כל כך, יכולת ביטוי ושפה להתקנא בה, חריפות ויושרה. אישה גבוהה הייתה, פיסית ומנטלית. אכן, רשימת איכויות נאה ביותר אשר הולכות ומתמעטות במחזורתינו. כשהייתי מגיע לשאול אותה על ספרים או נושאים מסוימים אשר התעניינתי בהם, התשובה הייתה מצויה בפיה תמיד. הנה שם בשורה החמישית, המדף השלישי, לך לקראת הסוף, כן- ליד הקיר, שם תמצא את מבוקשך. אגב, כדאי לך מאוד גם את הכותר הזה והזה של אותו סופר. מה יש לומר? מקצועיות מא' ועד ת'. ברור היה לכל כי בין המדפים תוכל תמיד למצוא אותה. חושבני שכשהייתה יוצאת לעבודה הייתה בעצם הולכת הבייתה.

תמיד נהייתי משיחותי עמה בנושא יהדות, תנ"ך, היסטוריה, ספרות או סתם אקטואליה. אודה ולא אבוש- אני הוא זה אשר למד ממנה בעיקר ועל כך תודתי הרבה לה. אוכל רק לומר לסיכום: אשרי הדור שאלו הם מוריו ומחנכיו. אני סמוך ובטוח שהטביעה את חותמה על תלמידים רבים אשר תמיד יזכרו אותה וימשיכו לראות בה מודל לחיקוי בכל הקשור לידיע, ספרים ויושרה בלתי מתפשרת. אין ספק, מורשת מכובדת להתהדר בה!

בהחלט יחסרו לי השיחות לאחר ההרצאה בהרצוג אבל אני מניח שתמיד אזכר בה לפני ואחרי ההרצאה. יהי זכרה ברוך.

צביקה דולגין.

קרן קוזניץ מוסיפה:

אני זוכרת ממנה את החכמה שלה, את המבט, את החום ואני מאוד, מאוד מתגעגעת.

רותי יקרה,

להכנס לסיפריה זה היה pause מהחיים: מוסיקה קלאסית, שלום חם וחיוך מכל הלב, התעניינות כנה ואמיתית בשלומי, בשלום ההורים שלי, הילדים, בעלי (האיש שלך כמו שהיית אומרת), שיחה על החיים, ההורים, הילדים שלך, הילדים שלי, הנכדים וכמובן שיחה על הספרים שקראתי.

השיחה איתך על הספרים שקראתי היתה חלק בילתי נפרד מחווית הקריאה. תמיד הרגשתי ברת מזל על השיחות הללו. נהנתי לשתף, לשמוע את דעתך. ואת הקשבת, חיזקת מחשבות שהיו לי, הוספת נקודת מבט שלך והכל בגובה העיניים.

אני זוכרת שבמהלך הקריאה הייתי רושמת לעצמי בראש דברים שאני רוצה לדבר איתך, לשתף אותך, לשמוע מה זה עשה לך ומה את חושבת.

בכל פעם כשיצאתי מהספריה עם השקית שבתוכה הספרים הרגשתי שאני יוצאת עם הפתעות.

כמה אהבתי את הספרים שנתת לי: טיילתי בארצות שונות, בזמן, ברגשות של אנשים, בחטאים שלהם, בפחדים, בחרטות, בשמחות הקטנות שלהם – עולם ומלואו.

באיזשהו שלב כבר כ"כ סמכתי עליך ועל היכרותך איתי ואת הטעם שלי שאפילו לא קראתי מה כתוב בגב הספר – פשוט לקחתי את מה שהצעת.

אפילו את יובל (האיש שלי) הכנסת לעולם הקריאה. ברגישות שלך הבחנת שכשהוא בא להחליף ספרים לי או לילדים הוא שולח מבטים מתעניינים לספרים. עם המון סבלנות והקשבה למדת את הטעם שלו, הלכת איתו צעד אחר צעד, לא הלחצת בזמני החזרה, כיבדת את הקצב שלו וחגגת איתו על כל ספר שהוא סיים.

רותי יקרה, תחסרי לי מאד. אתגעגע אליך, להתעיינות האמיתית שלך בי, במשפחה שלי ולעולם הרחב שפרסת לפני.

רחלי שנהב

תהילים פסוק קצ / צנפני תורה לעילוי נשאתה של פותי כהנים ז"ל

דברים לזכר רות כהנים ז"ל שהקפידה לציין את ראשי החודשים ואהבה את סיפורי התנ"ך

מעגל החיים ממשיך להסתובב

המזמור נקרא ממש כמו סרט טבע. אפשר לדמיין את ההרים, הנהרות. אך מדוע נהוג לקורא דווקא בראשי חודשים?

אם עלינו לבחור מספר מילים שיסכמו מזמור מקסים זה, בן שלושים וחמישה הפסוקים, שנקרא בראשי חודשים, תהיינה אלו המילים "מה רבו מעשיך ה'" (כד).

הפסוקים הפסטורליים של הפרק מתארים את העולם, על החי והצומח שבו, כאשר האדם הוא חלק אינטגרלי מהעולם. לא עליון, לא נזר הבריאה או מטרתה הסופית, אלא פשוט שם, חלק ממנו. לא יותר ולא פחות מהעצים, ההרים, השפנים והלוויתן. "יצא אדם לפועלו ולעבודתו עדי ערב", בדיוק כמו הכפירים ש"תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון".

המזמור נקרא ממש כמו סרט טבע. אפשר לדמיין את ההרים, הנהרות, כל חיה וצמח, כחלק מתמונה שלמה, כחלק מאיזון אקולוגי.

למה דווקא בראש חודש? אולי בראש החודש, בזמן של התחדשות, כדאי להזכר בטבע, בעולם הגדול שאנחנו חלק ממנו. להיזכר ביופי הקורן הזה שקיים מסביב, בפלא שהוא העולם וחוקי הטבע. באריות, בחסידות, באוקיינוס, רעידות האדמה והרי הגעש. לקבל קצת פרופורציות. מהן הצרות שלנו לעומת ההכחדות הגדולות - "תסתיר פניך י

יבהלון, תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון. תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה". לזכור שמעגל החיים ממשיך להסתובב, ושמה שנראה לנו כאכזריות הוא חלק מן האיזון של שרשרת המזון, שגם הכפירים מתפללים בדרכם ומבקשים מהאל אוכלם. להכיר תודה על נחמות קטנות כמו יין שישמח לבב אנוש, ועל כך שיש לנו שמן, לחם, ועבודה לצאת אליה בבוקר ולחזור בערב.

מול כל היופי והקסם הזה, אפשר רק להתפעם. לא במקרה הפרק מתחיל ומסתיים באותן מילים - "ברכי נפשי את ה'". המשורר מרגיש צורך לברך את אלוהים על כל הפלאות הללו, מפרט לנו אותן, ולאחר שפירט מברך שוב באותן מילים, כמעין סגירת מעגל, ומוסיף לחיזוק וסגירה את המילה "הללויה".

"הללויה" הוא גם שם ספרו של הצלם אבי גולדברג - ספר צילומים בהשראת פרק זה – כל פסוק מלווה בצילום או מספר צילומים שממחישים אותו או מתכתבים איתו. צילומים מדהימים מכל העולם, של טבע, נוף, חיות ואנשים. הספר יצא בשנת 2000 בהוצאת משרד הביטחון. עיון בו מומלץ בחום לחובבי צילומי טבע ולכולם.

ד"ר דפנה קירש היא פמיניסטית דתיה, רופאה בהשכלתה, מרצה על תנך ונושאים נוספים במגוון מסגרות. הביאה לדפוס: רות שגיא

עם המשפחה כולה

אנו אבלים

על מות חברתנו

רותי כהנים

הספרנית שלנו